

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lipca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	Sędzia Sądu Okręgowego Katarzyna Antoniak
Protokolant	St.sekr.sąd. Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 lipca 2019r. w S.

odwołania I. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych III Oddziału w W.

z dnia 20 listopada 2018r., nr (...)

w sprawie I. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych III Oddziałowi w W.

o ustalenie podlegania ubezpieczeniom społecznym

zmienia zaskarżoną decyzję, w ten sposób, że ustala, iż I. K. z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej nie podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od 15 grudnia 2010r. do 31 lipca 2011r., od 1 września 2011r. do 30 listopada 2011r., od 1 stycznia 2012r. do 31 maja 2012r., od 1 lipca 2012r. do 31 sierpnia 2012r. i od 1 października 2012r. do 24 listopada 2013r.

Sygn. akt: IV 58/19 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 20 listopada 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W., działając na podstawie art.83 ust.1 pkt 2, art.6 ust.1 pkt 5, art.9 ust.1 i 2a i 5, art.12 ust.1, art.13 pkt 4 i art.123 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych zmienił decyzję z 3 grudnia 2014r. w części dotyczącej podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym w ten sposób, że stwierdził, że I. K. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą:

- podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od 1 stycznia 1999r. do 29 lutego 2000r., od 15 grudnia 2010r. do 31 lipca 2011r., od 1 września 2011r. do 30 listopada 2011r., od 1 stycznia 2012r. do 31 maja 2012r. od 1 lipca 2012r. do 31 sierpnia 2012r. i od 1 października 2012r. do 24 listopada 2013r.,

- nie podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym od 1 sierpnia 2011r. do 31 sierpnia 2011r., od 1 grudnia 2011r. do 31 grudnia 2011r., od 1 czerwca 2012r. do 30 czerwca 2012r., od 1 września 2012r. do 30 września 2012r. i od 25 listopada 2013r.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że w dniu 3 grudnia 2014r. wydał decyzję, w której stwierdził, że jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność I. K. podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresach od 1 stycznia 1999r. do 28 lutego 2000r., od 1 stycznia 2013r. do 24 listopada 2013r. oraz nie podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym od 1 maja 2011r. do 31 grudnia 2012r. oraz od 25 listopada 2013r. następnie w dniu 20 września 2018r. organ wszczął postępowanie wyjaśniające w celu ustalenia prawidłowych okresów podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności prowadzenia. W toku tego postępowania wyjaśniającego organ rentowy w oparciu o dane z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej ustalił, że od 13 grudnia 2010r. ubezpieczona jest aktywnym przedsiębiorcą i prowadzi działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej, nie zgłosiła zawieszenia wykonywania działalności, jak też jej likwidacji. Ponadto ustalono, że w okresie od 1 marca 1995r. do 1 marca 2000r. ubezpieczona figurowała w ewidencji Naczelnika Urzędu Skarbowego w M. jako osoba fizyczna prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, natomiast od 13 grudnia 2010r. widnieje w tej ewidencji jako współnik spółki cywilnej(...)S.C. M. K., I. K.. Ponadto z danych będących w posiadaniu organu rentowego wynika, że od 25 listopada 2013r. ubezpieczona ma ustalone prawo do emerytury, a ponadto, że w okresie prowadzenia pozarolniczej działalności była zgłoszona u innych płatników składek do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego jako zleceniobiorca w okresie od 2 stycznia 2009r. do 30 czerwca 2013r., przy czym płatnik składek w dokumentach rozliczeniowych wykazał podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne niższe od obowiązującej najniższej podstawy wymiaru składek dla osób prowadzących pozarolniczą działalność w miesiącach od grudnia 2010r. do lipca 2011r., od września 2011r. do listopada 2011r., od stycznia 2012r. do maja 2012r., od lipca 2012r. do sierpnia 2012r., od października 2012r. do czerwca 2013r., a w miesiącach sierpień 2011r., grudzień 2011r., czerwiec 2012r. i wrzesień 2012r. wyższe od tej kwoty. Jako zleceniobiorca ubezpieczona zgłoszona była ponadto do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych również w okresie od 25 listopada 2013r. do 30 listopada 2014r., a płatnik składek w dokumentach rozliczeniowych wykazał podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne niższe od obowiązującej najniższej podstawy wymiaru składek dla osób prowadzących pozarolniczą działalność. Organ rentowy wskazał, że przepis art.9 ust.2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (w brzmieniu obowiązującym do 31 grudnia 2015r.) stanowił, że osoba wykonująca umowę agencyjną lub zlecenia prowadząca jednocześnie pozarolniczą działalność podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z tytułu tej działalności, jeżeli z tytułu wykonywania umowy agencyjnej lub zlecenia podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe jest niższa od obowiązującej tę osobę najniższej podstawy wymiaru składek dla osób prowadzących pozarolniczą działalność. Może ona dobrowolnie na swój wniosek być objęta ubezpieczeniami emerytalnymi i rentowymi z tytułu wykonywania umowy. Z kolei zgodnie z art.9 ust.5 powyższej ustawy osoby prowadzące pozarolniczą działalność mające ustalone prawo do emerytury lub renty podlegają dobrowolnie ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym. Mając na uwadze poczynione ustalenia i przytoczone wyżej uregulowania organ rentowy orzekł jak na wstępie decyzji (decyzja z 20 listopada 2018r. k.2-4 akt organu rentowego).

Odwołanie od w/w decyzji złożyła ubezpieczona I. K. zaskarżając ją w części ustalającej, że jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od 1 stycznia 1999r. do 29 lutego 2000r., od 15 grudnia 2010r. do 31 lipca 2011r., od 1 września 2011r. do 30 listopada 2011r., od 1 stycznia 2012r. do 31 maja 2012r. od 1 lipca 2012r. do 31 sierpnia 2012r. i od 1 października 2012r. do 24 listopada 2013r. Decyzji tej zarzuciła naruszenie art.156§1 pkt 3 kpa i art.199§1 pkt 2 kpc w związku z art.366 kpc podnosząc, że przedmiotowa decyzja dotyczy dokładnie takiego samego stanu faktycznego rozstrzygniętego już inną decyzją z 29 lipca 2014r., która została zmieniona prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z 5 lutego 2016r. w sprawie o sygnaturze akt XIV U 4043/14 w ten sposób, że stwierdzono, iż w okresach od 15 grudnia 2010r. do 31 lipca 2011r., od 1 września 2011r. do 30 listopada 2011r., od 1 stycznia 2012r. do 31 maja 2012r. od 1 lipca 2012r. do 31 sierpnia 2012r. i od 1 października 2012r. do 30 czerwca 2013r. ubezpieczona podlegała obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu z tytułu umowy zlecenia.

Nadto ubezpieczona zarzuciła naruszenie art.6§1 pkt 5 w związku z art.13 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez niewyjaśnienie przez organ rentowy kwestii braku faktycznego wykonywania działalności gospodarczej przez ubezpieczoną jako współnika spółki cywilnej w okresie od 13 grudnia 2010r. do 30 czerwca 2013r., co stwierdził w/w Sąd Okręgowy w Warszawie. W odniesieniu do stwierdzenia, że ubezpieczona podlegała jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od 1 października 1999r. do 29 lutego 2000r. ubezpieczona zarzuciła błędne ustalenie przez organ rentowy, że w okresie tym prowadziła ona pozarolniczą działalność gospodarczą, w sytuacji, gdy działalność taką prowadziła w okresie od 1 marca 1998r. do 30 września 1999r.. Nadto z ostrożności już na tym etapie ubezpieczona zgłosiła zarzut przedawnienia należności z tytułu składek za okres od 1 października 1999r. do 29 lutego 2000r. Wskazując na powyższe ubezpieczona wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez ustalenie, że w w/w okresach nie podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność. Ubezpieczona wniosła o dopuszczenie dowodu z prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z 5 lutego 2016r. w sprawie XIV U 4043/14 oraz z dokumentów zgromadzonych w aktach tej sprawy na okoliczność, że okresie objętym zaskarżoną decyzją nie prowadziła faktycznie działalności gospodarczej jako współnik spółki cywilnej (odwołanie wraz z załącznikami w postaci kopii wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z 5 lutego 2016r. w sprawie IV U 4043/14 wraz z uzasadnieniem k.1-23 akt sprawy).

W toku rozprawy w dniu 11 lipca 2019r. ubezpieczona sprecyzowała stanowisko wskazując, że nie podtrzymuje odwołania w odniesieniu do ustalenia, że jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym w okresie od 1 października 1999r. do 29 lutego 2000r. W pozostałym zakresie popierała odwołanie.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o jego oddalenie oraz zasądzenie od ubezpieczonej na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu stanowiska organ rentowy podtrzymał argumentację podniesioną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. W odniesieniu do zarzutu ubezpieczonej, że kwestie objęte zaskarżoną decyzją były przedmiotem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie, organ rentowy wskazał, że decyzja z 29 lipca 2014r., o której rozstrzygał Sąd w w/w sprawie nie dotyczyła podlegania ubezpieczeniu społecznemu przez I. K. z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej, ale z tytułu wykonywania umowy zlecenia na rzecz Centrum (...). Dlatego istnienie powyższego wyroku ma tylko taki skutek, że organ rentowy wydając zaskarżoną decyzję był obowiązany ocenić zbieg tytułów do ubezpieczeń społecznych na zasadach art.9 ust.2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.25-28 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona I. K. w okresie 1 marca 1998r. do 29 lutego 2000r. prowadziła pozarolniczą działalność gospodarczą pod nazwą (...) z siedzibą w S.. W ramach tej działalności ubezpieczona prowadziła siłownię (decyzja Burmistrza Miasta S. z 28 lutego 2000r. o wykreśleniu ubezpieczonej z dniem 1 marca 2000r. z ewidencji działalności gospodarczej k.13 akt XIV U 4044/14 SO w Warszawie załączonych do akt XIV U 4043/14 Sądu Okręgowego w Warszawie, zeznania ubezpieczonej k.40 akt niniejszej sprawy).

Od 13 grudnia 2010r. ubezpieczona ponownie zarejestrowana została w ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Burmistrza Miasta S. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność w ramach (...)S.C M. K., I. K. z siedzibą działalności w W. przy (...). Przedmiotem działalności powyższej spółki cywilnej było prowadzenie biura turystycznego (zaświadczenie z 9 grudnia 2010r. o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej k.12 akt XIV U 4044/14 SO w Warszawie załączonych do akt XIV U 4043/14 Sądu Okręgowego w Warszawie). M. K. jest córką ubezpieczonej i przed 13 grudnia 2010r. prowadziła ona biuro turystyczne w formie spółki cywilnej zawartej z osobą obcą. Z uwagi na rozwiązanie umowy spółki przez wcześniejszą wspólniczkę, M. K. z przyczyn formalnoprawnych, aby uniknąć procedur związanych ze zmianą formy działalności na jednoosobową i co za tym idzie podpisywania na nowo kontraktów z kontrahentami, zmiany kont bankowych itd., zdecydowała o dalszym prowadzeniu działalności w formie spółki cywilnej i zwróciła się do ubezpieczonej, aby została jej formalnym współnikiem. Ubezpieczona formalnie

przystąpiła do spółki cywilnej z córką, ale faktycznie od początku przystąpienia do spółki nie podejmowała żadnych czynności w ramach powyższej działalności, nie przychodziła do siedziby firmy i nie wykonywała żadnych czynności faktycznych i prawnych w ramach tej działalności. Ubezpieczona nie posiadała przy tym i nie posiada kwalifikacji do prowadzenia działalności z zakresu usług turystycznych (zeznania świadków: M. K., J. J., A. K. – protokół rozprawy przed Sądem Okręgowym w Warszawie w sprawie XIV U 4043/14 w dniu 25 czerwca 2015r. k.57-62 w/w akt SO w Warszawie, zeznania ubezpieczonej k.322-324 – protokół rozprawy przed Sądem Okręgowym w Warszawie w sprawie XIV U 4043/14 w dniu 25 stycznia 2016r. k.322-324 w/w akt SO w Warszawie oraz zeznania ubezpieczonej w niniejszej sprawie k.40-40v akt sprawy).

Z początkiem stycznia 2009r., a zatem jeszcze przed przystąpieniem do w/w spółki cywilnej, ubezpieczona podjęła zatrudnienie na podstawie umowy zlecenia zawartej z Centrum (...) w W.. Od strony technicznej wyglądało to tak, że ubezpieczona i w/w zleceniodawca zawierali umowy zlecenia na następujące po sobie okresy. Zatrudnienie to ubezpieczona kontynuowała do 30 czerwca 2013r. Przedmiotem umów zlecenia było sprzątnięcie pomieszczeń w/w Centrum. W tytule wykonywania umowy zlecenia zleceniodawca zgłosił ubezpieczoną do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych emerytalnego, rentowych i wypadkowego oraz dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego i odprowadzał za ubezpieczoną składki na ubezpieczenie społeczne. Wynagrodzenie ubezpieczonej z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy zlecenia było określone w każdej umowie (umowy zlecenia obejmujące lata 2011-2013, w tym ostatnia umowa zlecenia zawarta w dniu 2 stycznia 2013r. na okres od 2 stycznia 2013r. do 30 czerwca 2013r. k.245-254 akt XIV U 4043 akt Sądu Okręgowego w Warszawie). W okresach od 15 grudnia 2010r. do 31 lipca 2011r., od 1 września 2011r. do 30 listopada 2011r., od 1 stycznia 2012r. do 31 maja 2012r., od 1 lipca 2012r. do 31 sierpnia 2012r. i od 1 października 2012r. do 30 czerwca 2013r. podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne ubezpieczonej z tytułu umowy zlecenie (uzyskane przez ubezpieczoną wynagrodzenie) była niższa od obowiązującej najniższej podstawy wymiaru składek dla osób prowadzących pozarolniczą działalność (okoliczność niesporna, zeznania ubezpieczonej k.40-40v akt niniejszej sprawy).

Od 25 listopada 2013r. ubezpieczona ma ustalone prawo do emerytury (okoliczność niesporna).

W dniu 29 lipca 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. wydał decyzję, w której stwierdził, że jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek Centrum (...), ubezpieczona nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu w okresach od 15 grudnia 2010r. do 31 lipca 2011r., od 1 września 2011r. do 30 listopada 2011r., od 1 stycznia 2012r. do 31 maja 2012r., od 1 lipca 2012r. do 31 sierpnia 2012r. i od 1 października 2012r. do 30 czerwca 2013r. U podstaw tej decyzji leżało ustalenie, że w w/w okresach wykonywania przez ubezpieczoną zatrudnienia na podstawie umowy zlecenia, ubezpieczona prowadziła pozarolniczą działalność gospodarczą i w okresach tych podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe z tytułu umowy zlecenia u płatnika składek Centrum (...) była niższa od obowiązującej najniższej podstawy wymiaru składek dla osób prowadzących pozarolniczą działalność. Dlatego z mocy regulacji zawartej w art.9 ust.2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w w/w okresach ubezpieczona z tytułu wykonywania umowy zlecenia nie podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu (decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w W. z 29 lipca 2014r. k.37-39 akt organu rentowego). Odwołania od powyższej decyzji z 29 lipca 2014r. złożyli płatnik składek Centrum (...) w W. oraz ubezpieczona I. K.. Odwołania wpłynęły do Sądu Okręgowego w Warszawie i zostały zarejestrowane pod sygnaturami akt odpowiednio XIV U 4043/14 i XIV U 4044/14, przy czym sprawa z odwołania ubezpieczonej na podstawie art.219 kpc została dołączona do sprawy z odwołania płatnika składek (zarządzenie o połączeniu spraw k.18 akt XIV U 4044/14 Sądu Okręgowego w Warszawie). Po rozpoznaniu powyższych odwołań, wyrokiem z 5 lutego 2016r. Sąd Okręgowy w Warszawie zmienił zaskarżoną decyzję z 29 lipca 2014r. w ten sposób, że stwierdził, iż I. K. jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek Centrum (...) w W. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu i dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu w okresach od 15 grudnia 2010r. do 31 lipca 2011r., od 1 września 2011r. do 30 listopada 2011r., od 1 stycznia 2012r. do 31 maja 2012r., od 1 lipca 2012r. do 31 sierpnia 2012r. i od 1 października 2012r. do 30 czerwca 2013r. U podstaw powyższego rozstrzygnięcia leżało ustalenie

Sądu Okręgowego, że mimo podpisania umowy spółki cywilnej z M. K. i mimo formalnego zgłoszenia do ewidencji działalności gospodarczej rozpoczęcia działalności od 13 grudnia 2010r., faktycznie ubezpieczona nie rozpoczęła prowadzenia działalności gospodarczej w ramach spółki cywilnej, a spółka cywilna jako taka nie prowadzi działalności gospodarczej, gdyż jest wewnętrznym stosunkiem zobowiązaniowym współników. Dlatego też w spornych okresach jedynym tytułem ubezpieczenia I. K. była umowa zlecenia zawarta z Centrum (...) w W. i w związku z tym z tytułu tej umowy podlegała ona obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu (wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z 5 lutego 2016r. w sprawie XIV U 4043/14 k.328 i jego uzasadnienie k.333-339 akt XIV U 4043/14 SO w Warszawie). Sąd Apelacyjny w Warszawie wyrokiem z 10 stycznia 2018r. oddalił apelację Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w W. od powyższego wyroku (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 10 stycznia 2018r. k.422-423 i jego uzasadnienie k.431-463 akt XIV U 4043 SO w Warszawie).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej I. K. okazało się uzasadnione.

Organ rentowy wydając zaskarżoną decyzję nie rozważył wszystkich okoliczności sprawy i błędnie ustalił, że w okresach od 15 grudnia 2010r. do 31 lipca 2011r., od 1 września 2011r. do 30 listopada 2011r., od 1 stycznia 2012r. do 31 maja 2012r., od 1 lipca 2012r. do 31 sierpnia 2012r. i od 1 października 2012r. do 30 czerwca 2013r. ubezpieczona z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu. Należy zgodzić się z ubezpieczoną, że organ rentowy błędnie przyjął, że w okresie od 13 grudnia 2010r. ubezpieczona faktycznie prowadziła pozarolniczą wykonując jednocześnie pracę na podstawie umowy zlecenia, co skutkowało zbiegiem tytułów do ubezpieczenia. Ubezpieczona trafnie wskazała również, że wydając zaskarżoną decyzję organ rentowy pominął fakt istnienia w chwili wydania decyzji prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie w sprawie XIV U 4043/14 z 5 lutego 2016r., w którym to wyroku Sąd Okręgowy ustalił, że tych samych okresach (których dotyczy decyzja) ubezpieczona jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek Centrum (...) podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu. Organ rentowy uzasadniając zaskarżoną decyzję nie wskazał, czy wydając swoje rozstrzygnięcie brał pod uwagę prawomocny wyrok sądu dotyczący tego samego okresu ubezpieczenia, mimo że ubezpieczona jeszcze przed wydaniem tej decyzji przedłożyła organowi rentowemu pisemne stanowisko w sprawie, do którego załączyła kopię prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z naniesioną adnotacją o oddaleniu apelacji ZUS I Oddziału w W. (pismo ubezpieczonej wraz z kopią wyroku k.9-11 akt organu rentowego). W toku niniejszego postępowania organ rentowy wskazał natomiast, odnosząc się do zarzutów ubezpieczonej podniesionych w odwołaniu, że istnienie w/w prawomocnego wyroku sądowego wywiera taki tylko skutek, że organ rentowy wydając zaskarżoną decyzję obowiązany był ocenić zbieg tytułów do ubezpieczeń społecznych, na zasadach art.9 ust.2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.25-28 akt sprawy). W ocenie Sądu stanowisko to jest nietrafne, gdyż oceny, czy w danych okolicznościach istnieje zbieg tytułów do ubezpieczeń społecznych organ rentowy jest obowiązany dokonać niezależnie od tego, czy w sprawie został wydany prawomocny wyrok sądu. Należy podkreślić, że skutki prawne prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z 5 lutego 2016r. są dalej idące niż próbuje to przedstawiać organ rentowy. Należy zgodzić się z tym, że w sprawie nie można mówić o istnieniu powagi rzeczy osądzonej, a to dlatego, że decyzję z 29 lipca 2014r., o której rozstrzygał Sąd Okręgowy w Warszawie, wydał Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. i była ona adresowana do szerszego kręgu podmiotów niż tylko ubezpieczona, tym samym stronami postępowania przed Sądem Okręgowym w Warszawie (poza ubezpieczoną) były inne podmioty, niż występujące w niniejszej sprawie (art.366 kpc). Decyzja ZUS I Oddziału w W. z 29 lipca 2014r. w W. dotyczyła ponadto literalnie rzecz biorąc podlegania przez ubezpieczoną ubezpieczeniom społecznym z tytułu wykonywania umowy zlecenia. Podkreślić jednak należy, że zgodnie z art.365§1 kpc orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby. Powyższa regulacja oznacza, że ani organ rentowy, ani Sąd w niniejszej sprawie nie może pomijać prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z 5 lutego 2016r. W powyższej sprawie Sąd Okręgowy w Warszawie stwierdził, że z

tytułu wykonywania umowy zlecenia w okresach od 15 grudnia 2010r. do 31 lipca 2011r., od 1 września 2011r. do 30 listopada 2011r., od 1 stycznia 2012r. do 31 maja 2012r., od 1 lipca 2012r. do 31 sierpnia 2012r. i od 1 października 2012r. do 30 czerwca 2013r. ubezpieczona podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu społecznemu, przy czym przed wydaniem powyższego wyroku Sąd Okręgowy w Warszawie badał istnienie po stronie ubezpieczonej zbiegu tytułów do ubezpieczenia społecznego w postaci umowy zlecenia i pozarolniczej działalności gospodarczej, co do której ustalił, że faktycznie działalność ta nie była przez ubezpieczoną prowadzona, a zatem de facto nie zachodzi sytuacja zbiegu tytułów do ubezpieczenia. Organ rentowy, będąc związanym z mocy art.365§1 kpc, powyższym wyrokiem Sądu Okręgowego, nie uwzględnił tego rozstrzygnięcia i w zaskarżonej decyzji stwierdził, że w tych samych okresach, o których rozstrzygał Sąd, ubezpieczona podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym z tytułu pozarolniczej działalności, co – niezależnie od tego, że w stanie faktycznym sprawy nie ma podstaw do takiego ustalenia, oznaczałoby, że w tym samym okresie ubezpieczona podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu z dwóch tytułów ,tj. z tytułu umowy zlecenia i z tytułu pozarolniczej działalności, co stoi w sprzeczności z regulacją art.9 ust.2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (w brzmieniu obowiązującym do 31 grudnia 2015r.). Dlatego mając na uwadze prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z 5 lutego 2016r. w sprawie XIV U 4043/14 oraz ustalenia poczynione w niniejszej sprawie, Sąd zmienił decyzję organu rentowego i ustalił, że ubezpieczona z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej nie podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od 15 grudnia 2010r. do 31 lipca 2011r., od 1 września 2011r. do 30 listopada 2011r., od 1 stycznia 2012r. do 31 maja 2012r., od 1 lipca 2012r. do 31 sierpnia 2012r. i od 1 października 2012r. do 30 czerwca 2013r. Ponadto Sąd rozstrzygnął, że z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności ubezpieczona nie podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu również w okresie od 1 lipca 2013r. (z dniem 30 czerwca 2013r. ustało zatrudnienie ubezpieczonej na podstawie umowy zlecenia) do 24 listopada 2013r. (od 25 listopada 2013r. ubezpieczona ma ustalone prawo do emerytury). Zgodnie z art.6 ust.1 pkt 5 w związku z art.12 ust.1 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność. Z ustaleń Sądu poczynionych w oparciu o spójne i wiarygodne zeznania świadków M. K., J. J. i A. K. oraz zeznania ubezpieczonej złożone w niniejszej sprawie oraz w sprawie X IV U 4043/14 Sądu Okręgowego w Warszawie, Sąd ustalił, że w w/w okresie mimo formalnego zarejestrowania działalności gospodarczej jako wspólnik spółki cywilnej (...) ubezpieczona nie prowadziła takiej działalności. Działalność tę prowadziła faktycznie wyłącznie M. K., która prowadziła ją już przed formalnym przystąpieniem do spółki przez ubezpieczoną (vide: ustalenia faktyczne). Wobec takich ustaleń stwierdzić należało, że po stronie ubezpieczonej w okresie od 1 lipca 2013r. do 24 listopada 2013r. nie powstał tytuł do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych. O istnieniu tytułu do ubezpieczenia decyduje bowiem faktyczne wykonywanie działalności, a nie przedsięwzięcie jedynie formalnych działań takich jak zaewidencjonowanie działalności gospodarczej bez jej faktycznego wykonywania.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.